

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 741/2015
06.10.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Г.И., због продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз.691/15 од 18.08.2015. године, поднетом против правноснажне пресуде Основног суда у Нишу К 1672/13 од 30.03.2015. године, у седници већа одржаној у смислу члана 490. ЗКП, дана 06.10.2015. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 691/15 од 18.08.2015. године и УТВРЂУЈЕ да је правноснажном пресудом Основног суда у Нишу К 1672/13 од 30.03.2015. године у корист окривљеног Г.И. повређен закон из члана 45. став 5. Кривичног законика.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу К бр.1672/13 од 30.03.2015. године, окривљени Г.И., оглашен је кривим због продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 61. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци, при чему је одређено да ће се ова казна извршити уз електронски надзор на тај начин што окривљени не сме напуштати просторије у којима се налази, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а да ће суд одредити да окривљени остатак казне затвора издржава у затвору уколико окривљени коме је одређено извршење казне затвора на начин предвиђен чланом 45. став 5. КЗ, самовољно напусти просторије у којима станује. Окривљени је обавезан да суду на име паушала исплати износ од 3.000,00 динара као и трошкове кривичног поступка у износу од 28.067,00 динара у року од три дана од дана пријема отправка пресуде под претњом принудног извршења.

Против правноснажне пресуде Основног суда у Нишу К 1672/13 од 30.03.2015. године, Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости Ктз 691/15 од 18.08.2015. године, због повреде закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 45. став 5. КЗ, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости и донесе пресуду којом ће или укинути у

целини одлуку првостепеног суда и предмет вратити првостепеном суду на поновно одлучивање и доношење пресуде у складу са законом или преиначити другостепену пресуду и окривљеном изрећи казну затвора у складу са законом.

Врховни касациони суд доставио је захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца браниоцу окривљеног, адвокату Д.К., али га није обавестио о седници већа као ни Републичког јавног тужиоца, налазећи да њихово присуство не би било од значаја за доношење одлуке, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, па је одржао седницу већа у смислу члана 490. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, са пресудом против које је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев је основан.

У конкретном случају окривљени Г.И., првостепеном пресудом оглашен је кривим због продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 61. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци, те је истовремено одређено да ће се ова казна извршити уз електронски надзор, на тај начин што осуђени не сме напуштати просторије у којима станује, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција.

Врховни касациони суд налази да се основано у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује да је наведеном правноснажном пресудом повређена одредба члана 45. став 5. КЗ, у корист окривљеног Г.И.

Наиме, чланом 45. став 5. Кривичног законика прописано је да, ако суд учиниоцу кривичног дела изрекне казну затвора до једне године, може истовремено одредити да ће се она извршити тако што ће осуђени издржавати у просторијама у којима станује, уколико се с обзиром на личност учиниоца, његов ранији живот, његово држање после учињеног дела, степен кривице и друге околности под којима је дело учинио може очекивати да ће се и на тај начин остваривати сврха кажњавања.

Дакле, из цитиране законске одредбе произлази да се начин извршења казне затвора прописан ставом 5. члана 45. КЗ, може одредити само у ситуацији када суд учиниоцу кривичног дела изрекне казну затвора до једне године.

Како је у конкретном случају окривљени правноснажном пресудом осуђен на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци, то је првостепени суд одредивши да се казна затвора у наведеном трајању изврши тако што ће је окривљени издржавати у просторијама у којима станује, повредио одредбу члана 45. став 5. КЗ у корист окривљеног Г.И.

Налазећи да је захтев за заштиту Републичког јавног тужиоца основан, Врховни касациони суд је само утврдио да је наведеном правноснажном пресудом Основног суда у Нишу, повређен закон у корист окривљеног, не дирајући у правноснажност одлуке против које је захтев поднет.

Поред тога, Врховни касациони суд указује да није могао да прихвати предлог Републичког јавног тужиоца изнет у захтеву за заштиту законитости да се захтев усвоји и донесе пресуда којом ће се укинути или преиначити првостепена пресуда имајући у виду природу повреде која је у конкретном случају учињена у корист окривљеног да у таквој процесној ситуацији Врховни касациони суд може само да утврди постојање повреде закона не дирајући правноснажаност одлуке против које је захтев поднет на штету окривљеног у смислу члана 492. став 1. тачка 3. и члан 493. ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 493. ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар – саветник
Весна Веселиновић,с.р.**

**Председник већа - судија
Јанко Лазаревић,с.р.**